

Both Balázs

Haláltánc-boleró

In memoriam Baka István

Both Balázs
(1976, Sopron)
költő, író,
Bella István-díjas

Éjfél. Ütött az óra.
Felhőfátyol a Holdra,
vén kuvik rebben
át a sírkerten,
megmozdulnak a kripták.
Mint kútba érme,
fény hull a mélybe,
kitárni holtak titkát.

Egyet kongat az óra.
Farkas vonít a Holdra,
csontok ütődnek
fagy-kemény földnek,
összeállhat a táncrend.
Félsz-e, ha mozdul
a sírkő, csikordul
a csontszáj, szólani áment?

Kettő: rémjárta óra,
várhatsz a kakasszóra!
Járja a táncot
bányász, tanácsnok,
csak ma és soha többé.
Színezüst fésűt
zöld lidércfény süt:
százötven éves hölgyé.

Hármat kongat az óra,
rongyos lap már a kotta,
mint drótra tűzve,
inge úgy csüng le,
nézd, vezényel a mester.
Ropja a hóhér,
csont a csonthoz ér,
vigyorogni sem restell.

Ötödször kong az óra,
minden test közös sorsa,
táncol a céda
rút maradéka,
csont az öle, nem bársony.
Borissza násznagy,
nyurga diák vagy
szél kap a kurtizánon?

Megint kondul az óra,
mint a szélvész, úgy ropja
mind, aki élt-holt,
reszket az égbolt,
sírkerti fák a közönség.
Pirkad. Hess vissza
kriptába, sírba –
Csend! – int az öröklét.